

Nyújtsd ki a kezed!

Köszöntés: Így kiáltott egyik a másiknak: Szent, szent, szent a Seregek Ura, dicsősége betölti az egész földet! A hangos kiáltástól megremegtek a küszöbök eresztékei, és a templom megtelt füsttel. Ekkor megszólaltam: Jaj nekem! Elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom. Hiszen a Királyt, a Seregek Urát látták szemeim! Ámen. (Ézs 6,3-5)

Gyülekező ének: 98:1-2: „ÉnekeljeteK új éneket...”

Fennálló ének: 178: „Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentlélek Istennek...”

Fő ének: 246: „Adj Úr Isten, nekünk Szentleket...”

Köszöntés: „Az Úr eljön, hogy ítélezzék a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket. Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan egy Istennek tisztelet és dicsőség örökkön-örökké (Zsolt 98, 9; ITim 1,17).” Ámen

Lekció: Máté evangéliuma 12,9-21

Előima

Uram, szerető mennyei édes Atyám! Előtted semmi sem marad rejtve. Látod egész lényemet. Ismersz engem úgy, ahogy senki más nem. Lelkem mélyéig hatolsz be, hiszen azt akarod, hogy a holnapomat is a Te dicsőséged fénye járja át. Megvallom Előtted, drága Megváltóm, hogy megköttözött életet élek. Megvallom, hogy még keresztyénként is először szétnézek, mielőtt segítő jobbot nyújtanék. Kérlek, hirdesd nekem az Igét, amely vigasztal és megszabadít, és amely elvezet engem békességhez. Nyisd meg előttem országodat, amelynek nincsenek határai, és add, hogy gyermekeid között élhessek. Szombatnak is Ura, légy az én mindennapi kenyerem, hiszen Te vagy lélegzetem, amikor hozzád fordulok imámmal. Azért könyörgök, azért esedezem, hogy teremts életet bennem és általam. Megvallom, hogy sokszor azt látom Benned, mint a farizeusok, hogy olyan sok mindent megtiltottál, de nagy a kegyességnek a titka. Könyörgök, juttass el Fiad mentő szeretete által annak a felismerésére, hogy Ő, a te gyermekeid, az én Uram, Aki: „megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben, megjelent az angyaloknak, hirdették a pogányok között, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségben.” (ITim 3,16) Értesd meg velem az ő szabad útját én felém a vigasztalás Lelke által, hogy ráfelelésként én is kinyújtsam a kezem ne csak az én Szabadító irányába, hanem minden testvér irányába. Atya, Fiú, Szentlélek Isten, hallgasd meg imádságomat. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 167:3. verse: „Az Atyát, a Fiút, és a Szentlelket áldom...”

Textus: Máté evangéliuma 12,12-13

„Szabad tehát jót tenni szombaton!” Ekkor így szólt ahhoz az emberhez: „Nyújtsd ki a kezedet!” Az kinyújtotta, és meggyógyult a keze: ugyanolyan ép lett, mint a másik.”

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Minden nap ugyanazt ugyanúgy. Már-már belehalunk a mechanikus cselekedetekbe, de fontos a begyakorlott mozdulat, fontos az elsajátított módszer, hiszen mindenki így csinálta előttünk is. Elég ismerni a csíziót, a lényegét, mert csak az lehet a megoldás. Így vált be, tehát így kell és így legyen! Csak erre mondhat maga az Atya, a Fiú és a Szentlélek Isten is: Áment!

A mi Urunk Jézus Krisztus tiszteli a törvényt, hiszen szombatnapon éppen odasiet, ahová mindenki: a templomba. Ünneplése arra a Szabadító Istenre mutat, Aki felhozta Egyiptomból, a szolgaság házából Izráel népét. Kiszabadította őket és így bizonyította Úr voltát népe életében. (vö. IIMóz 20 és VMóz 5) Jézus azonban a Szabadító Isten gazdag örömére nem tud teljesen koncentrálni, mert éppen a templomban találkozik a farizeusok szembetűnő és alakoskodó gáncsoskodásával. Akit meg akarnak fogni beszédben és cselekedetben, most éppen őket segíti hozzá nemcsak a szép, hanem igazán értékes istentisztelethez.

Jézus ugyanis itt és most nem a bevált emberi módszert alkalmazza a megértett isteni törvényre, hanem pusztán hatalmából kifolyólag irgalmat gyakorol. Egyszerűen az istentisztelet közben szeret. Ugyanis szabad szeretni az istentisztelet közben is. Szabad jót tenni a templomban is. Szabad. Jézus a jelenlévők szeme láttára meggyógyítja a sorvadttal kezű embert. Életerőssé teszi karját. Éppé formálja a kezét. Olyanná teszi, mint az egészségest. Jézus szava nyílt és egyenes: „Nyújtsd ki a kezedet!”, de bizony nemcsak a sorvadttal kezűnek szól ez a felszólítás, hanem mindnyájuknak, akik részt vesznek az istentiszteleten. Ott a zsinagógában mindenki nagyon jól tudta, hogy Jézus mire célozz ezzel a

gyógyítással. Az Úr Izráel beteges életgyakorlatára utalt. Jézus arra utalt, hogy elsorvadt az istentisztelet. Az okos istentisztelet, amire maga Pál kérte a rómaiak közösségét, nem volt jellemző rájuk. (Róm 12,1-2) Nem jó a mód! Nem jó az értelmezés, ugyanis felülírja a legnagyobbat: a szeretetet. Felülírja a segítségnyújtást. A sok rendeletben elvesz a beteg ember és beteggé válik még az egészséges is. Drága testvérek! Hány alkalommal elveszünk a saját hitgyakorlatunk során a módszereinkben. Elveszünk abban, hogy megtanítsuk ennek a világnak: „CSAK ÍGY LEHET HINNI, SZERETNI ÉS REMÉLNI!” Itt nem azzal van a baj: „Én így értettem meg az Igéből”, hanem azzal, hogy „De te is így értelmezd, de legfőképpen így alkalmazd az életedre. Csak ezt és csak így.” Ez fájdalmas. Ez beteges. Ennek az eredménye nulla. Szabad út a kegyelemhez Jézus Krisztus által van. Sok gyülekezet, sok közösség bizony az elsorvadt kezűek társasága. A keresztyének közössége nem felszabadult és örvendező közösség, hanem megkötözött társaság, ahol nem engedünk szabad utat a kegyelemnek. Egyszerűen nincs szabad útja az Istennek. Egyszerűen nincs szabadútja a Megváltónak. Egyszerűen nincs szabad útja a Léleknek, mert a parancs nyilvánvaló: „Csak így és csak ezt! Csak ahogyan én mondom!” „Mily nagy az Isten kegyelme, nem mérhető mértékkel.” Ma meg kell látnunk, kegyetlen dolog mást a hit dolgában sorvadt kezűvé tenni és sorvadt állapotában meghagyni. Elvesztegetett szeretet mind, ami sorvadásra ítéli a másikat. Keresztyén keresztyént utánoz, és közben nincs szabadsága dolgokban. De Jézus az egyedüli Szabadító, aki felszabadít mindarra, „ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jóhírű.” (vö.Fil 4,8) Jézus szava: „Szabad”, olyan mint annak a gyermeknek a nézése, akit vasárnap délutáni látogatás során süteménnyel kínálnak a vendéglátók, és mielőtt venne, maga is ránéz a szüleire, akiktől engedélyt kér. Jézus nemcsak engedélyt ad szeretni, hanem maga kötelez rá a nagy parancsoladban. Jézus nemcsak engedélyt ad meglátni a szükségét, hanem Tőled személyesen kérdezi meg az irgalmas

samaritánus története elmondása után, mint jól ismert törvénytudót: „Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja a rablók kezébe esett embernek?” (ld. Lk 10,) Jézus nemcsak engedélyt ad a másik ember felé nyitni, hanem rád parancsol: „Nyújtsd ki a kezéd.” Nemcsak Jézus számára szabad, hanem a Krisztust követők számára is. Szabad, és a szeretet gyakorlásában légy szabad te magad is, drága testvérem. Ne csak Jézus felé nyújtsd a kezedet, és kérj, hanem mások felé is nyújtsd ki a kezedet, és ajándékozz. Te megajándékozott vagy Krisztusban, légy hát ajándékozó. Érted mindent odaajándékozott Isten, az Ő kinyújtott keze nem sorvadt el még az utolsó pillanatban sem, hanem a bűnbánatot tartó latornak megígérte: „Még ma velem leszel a paradicsomban.” (Lk 23,43) Jézus ma személyesen neked mondja: „Drága megváltott gyermekem, szabad!” Én nem tudom, hogy mi az, ami sorompó az életedben. Én nem tudom, hogy melyik kapcsolatodban zártál le mindent magadban. Én nem tudom, hogy kinek az élete számodra teljesen tabu. Jézus viszont ma neked mondja: „Szabad.” Szabad szeretni, mert Ő téged szeret. Istent nem lehet korlátozni a szeretet gyakorlásában, mert Ő a teljes szeretet. (Ijn 4,18) Istent nem lehet korlátozni a könyörület ajándékaiban, mert Ő a könyörületes Atya. Istent nem lehet korlátozni. Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában minden gát ledőlt, és a Szentlélek ereje által, Aki velünk megérteti az Igét és hitre eljuttat, minden a miénk. Isten részéről nincs negyed, fél, háromnegyed ajándék, egy teljes és egész ajándéka van: Jézus Krisztus. A Szentháromság vasárnapjának az üzenete ma egy szó: „Szabad”, mert Ő szabad a szeretetben. Sőt nemcsak szabad, hanem embertársi kötelesség. Az az Úr, aki minden szőlőmunkásával egy dénárban egyezett meg, Ő nem bánik senkivel igazságtalanul, hanem az utolsónak is azt akarja adni, amit az elsőnek. (ld. Mt 20,1-16) Az Atya, a Fiú, és a Szentlélek Isten szabad mindenkitől, független szeretetében, hűségében, irgalmában. Szabad. „Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.” (Fil 2,11) A Krisztusban megjelent atyai üdvözítő kegyelem szabadság, és az igazság Lelke által felfogható és

elfogadható. Krisztusban élet van, és a nagybetűs élet mindig életeket munkál. Még ma is, és még itt is, a pozsonyi templomban. Nincs benne rabság, nincs benne megkötözöttség, csak segítőkészség. Áramlik a kegyelem, mint a bővízű patak, mert az isteni erő – a dűnamis megállíthatatlan. Folyik, hömpölyög az irgalom, mert az Úr drága jósága végtelen. Veszélyes dolog ma is azt mondani Istennek, akinél minden lehetséges (vö. Mt 19,26), hogy ezt nem szabad. Istennel ellenkezni a szeretet dolgában nem lehet, mert ő nagyobb a mi szívünkénél (Ijn 3,20), és Ő mindvégig ugyanaz marad. (vö. Ézs 40,c) Jézussal ellenkezni a szeretet dolgában nem lehet, mert Ő mindent tud, ahogyan Péter válasza tartalmazza, Ő tudja, hogy mi hogyan szeretjük Őt. (Jn 21, 17) A Szentlélekkel ellenkezni a szeretet dolgában nem lehet, mert Ő minden akadályt elgördít a meg nem értett evangélium előtt és lehetséges lesz ott és akkor a keresztség kiszogáltatása, ahol teljes szívvel hisznek. (ld. ApCsel 8,26-40) Isten teljesen egységes abban, amit munkál az életünkben. Teljesen összhangban van. Drága testvérem, ami érvényes a juhra, az emberi kötelességed a testvéred irányába, nyújtsd hát ki kezed, és légy keze minden testvérednek, akinek az élete elsorvadt, hogy ne csak a feltámadás napján szép istentisztelet részese légy, hanem mindennap „inkább gyakorold magad a kegyességben (ITim 4,8)“ Ámen.

Utóima:

„Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és hirdessétek neki, hogy letelt rabsága, megbűnhődött bűnéért, hiszen kétszeresen sújtotta az Úr keze minden vétkéért.“ (Zsolt 40,2)

„a teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára.“ (Róm 8,21)

„Ne keresse senki a maga javát, hanem a másét.“ (IKor 10,24)

„Lelkünk megmenekült, mint a madár a madarász töréből. A tör összetört, és mi megmenekültünk. A mi segítségünk az Úr nevében van, aki az eget és a földet alkotta.“ (Zsolt 124,7-8)

„És íme, az Úr angyala odalépett hozzá, és világosság támadt a cellában; oldalát meglökve felébresztette Pétert, és így szólt hozzá: „Kelj fel gyorsan!” Erre lehulltak a bilincsek Péter kezéről.” (ApCsel 12,7)

„Te ismeresz engem, Uram! Látod, mert megvizsgáltad, hogy tied a szívem.” (Jer 12,a-b)

„Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben.” (Jn 15,9)

„Dávid házára és Jeruzsálem lakóira pedig kiárasztom a könnyörület és a könnyörgés lelkét.” (Zak 12,10a)

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyságul minden népnek; és akkor jön el a vég.” (Mt 24,14)

Áldás: „Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!” Ámen. (IIKor 13,13)

Záró ének: 509: „Ne jöjjön addig szememre álom...”